

Seek Him with All Your Heart

By Bishop L. Todd Budge

Second Counselor in the Presiding Bishopric

Εκζητήστε Τον με ολόκληρη την καρδιά σας

Από τον επίσκοπο Λ. Τοντ Μπαντζ

Δεύτερο Σύμβουλο στην Προεδρεύουσα Επισκοπική Ηγεσία

October 2024 general conference

If Jesus Christ sought quiet time to commune with God and to be strengthened by Him, it would be wise for us to do the same.

Several years ago, my wife and I served as mission leaders in Tokyo, Japan. During a visit to our mission by then-Elder Russell M. Nelson, one of the missionaries asked him how best to respond when a person tells them that they are too busy to listen to them. With little hesitation, Elder Nelson said, “I would ask if they were too busy to eat lunch that day and then teach them that they have both a body and a spirit, and just as their body will die if not nourished, so will their spirit if not nourished by the good word of God.”

It is interesting to note that the Japanese word for “busy,” *isogashii*, is made up of a character with two symbols (). The one on the left means “heart” or “spirit,” and the one on the right means “death”—suggesting perhaps, as President Nelson taught, that being too busy to nourish our spirits can lead us to die spiritually.

The Lord knew—in this fast-paced world full of distractions and in commotion—that making quality time for Him would be one of the major challenges of our day. Speaking through the prophet Isaiah, He provided these words of counsel and caution, which can be likened unto the tumultuous days in which we live:

Αν ο Ιησούς Χριστός επιζητούσε χρόνο ηρεμίας για να επικοινωνήσει με τον Θεό και να ενδυναμωθεί από Εκείνον, θα ήταν συνετό να κάνουμε το ίδιο.

Πριν από αρκετά χρόνια, η γυναίκα μου και εγώ υπηρετήσαμε ως ηγέτες ιεραποστολής στο Τόκιο της Ιαπωνίας. Κατά τη διάρκεια μιας επίσκεψης στην ιεραποστολή μας από τον τότε Πρεσβύτερο Ράσσελ Μ. Νέλσον, ένας από τους ιεραποστόλους τον ρώτησε πώς να ανταποκριθεί καλύτερα, όταν κάποιος τους λέει ότι είναι πολύ απασχολημένος για να τους ακούσει. Με ελάχιστο δισταγμό, ο Πρεσβύτερος Νέλσον είπε: «Θα ρωτούσα αν ήταν πολύ απασχολημένοι για να φάνε μεσημεριανό εκείνη την ημέρα και μετά θα τους δίδασκα ότι έχουν και σώμα και πνεύμα, και όπως το σώμα τους θα πεθάνει, αν δεν τραφεί, έτσι και το πνεύμα τους αν δεν τραφεί από τον καλό λόγο του Θεού».

Είναι ενδιαφέρον να σημειωθεί ότι η ιαπωνική λέξη για το «απασχολημένος», *isogashii*, αποτελείται από έναν χαρακτήρα με δύο σύμβολα (). Το ένα στα αριστερά σημαίνει «καρδιά» ή «πνεύμα» και αυτό στα δεξιά σημαίνει «θάνατος» – υποδηλώνοντας ίσως, όπως δίδαξε ο Πρόεδρος Νέλσον, ότι το να είμαστε πολύ απασχολημένοι με τη γαλούχηση του πνεύματός μας μπορεί να μας οδηγήσει να πεθάνουμε πνευματικώς.

Ο Κύριος γνώριζε –σε αυτόν τον κόσμο με τους γρήγορους ρυθμούς, γεμάτο περισπασμούς και ταραχή– ότι το να βρίσκουμε ποιοτικό χρόνο για Εκείνον θα ήταν μια από τις μεγαλύτερες προκλήσεις της εποχής μας. Μιλώντας μέσω του προφήτη Ησαΐα, παρείχε αυτά τα λόγια συμβουλής και προειδοποίησης, τα οποία μπορούν να παρομοιαστούν με τις ταραχώδεις ημέρες στις οποίες ζούμε:

“In returning and rest shall ye be saved; in quietness and in confidence shall be your strength: and ye would not.

“But ye said, No; for we will flee upon horses; therefore shall ye flee: and, We will ride upon the swift; therefore shall they that pursue you be swift.”

In other words, even though our salvation depends on returning to Him often and resting from the cares of the world, we do not. And even though our confidence will come from a strength developed in quiet times sitting with the Lord in meditation and reflection, we do not. Why not? Because we say, “No, we are busy with other things”—fleeing upon our horses, so to speak. Therefore, we will get further and further away from God; we will insist on going faster and faster; and the faster we go, the swifter Satan will follow in pursuit.

Perhaps this is why President Nelson has repeatedly pled with us to make time for the Lord in our lives—“each and every day.” He reminds us that “quiet time is sacred time—time that will facilitate personal revelation and instill peace.” But to hear the still voice of the Lord, he counseled, “you too must be still.”

Being still, however, requires more than just making time for the Lord—it requires letting go of our doubtful and fearful thoughts and focusing our hearts and minds on Him. Elder David A. Bednar taught, “The Lord’s admonition to ‘be still’ entails much more than simply not talking or not moving.” To be still, he suggested, “may be a way of reminding us to focus upon the Savior unfailingly.”

Being still is an act of faith and requires effort. Lectures on Faith states, “When a man works by faith he works by mental exertion.” President Nelson declared: “Our focus must be riveted on the Savior and His gospel. It is mentally rigorous to strive to look unto Him in every thought. But when we do, our doubts and fears flee.” Speaking of this need to focus our minds, President David O. McKay said: “I think we pay too little attention to the value of meditation, a principle of devo-

«Στην επιστροφή και ανάπαυση θα σωθείτε. Στην ησυχία και ιεποίηση θα είναι η δύναμή σας· αλλά, δεν θελήσατε.

»Και είπατε: Όχι· αλλά, θα φεύγουμε έφιπποι· γι’ αυτό, θα φεύγετε· και: Θα ιππεύσουμε επάνω σε ταχύποδα· γι’ αυτό, αυτοί που θα σας καταδιώκουν θα είναι ταχύποδες».

Με άλλα λόγια, αν και η σωτηρία μας εξαρτάται από τον επιστρέφουμε συχνά σε Εκείνον και να αναπαυόμαστε από τις έγνοιες του κόσμου, δεν το κάνουμε. Και παρ’ όλο που η ιεποίησή μας θα προέλθει από μια δύναμη που αναπτύσσεται σε ήσυχες στιγμές καθισμένοι με τον Κύριο σε διαλογισμό και σκέψη, δεν το κάνουμε. Γιατί όχι; Επειδή λέμε: «Όχι, είμαστε απασχολημένοι με άλλα πράγματα» – να φεύγουμε έφιπποι, ας πούμε. Επομένως, θα απομακρυνόμαστε όλο και περισσότερο από τον Θεό. Θα επιμένουμε να πηγαίνουμε όλο και πιο γρήγορα· και όσο πιο γρήγορα πηγαίνουμε, τόσο πιο γρήγορα θα μας καταδιώκει ο Σατανάς.

Ίσως αυτός είναι ο λόγος που ο Πρόεδρος Νέλσον μας έχει παρακαλέσει επανειλημμένα να αφιερώσουμε χρόνο για τον Κύριο στη ζωή μας – «κάθε μέρα». Μας υπενθυμίζει ότι «ο χρόνος ηρεμίας είναι χρόνος ιερός – χρόνος που θα διευκολύνει την προσωπική αποκάλυψη και θα ενσταλάξει ειρήνη». Όμως για να ακούσετε τη σιγαλή φωνή του Κυρίου, συμβούλευσε: «Πρέπει κι εσείς επίσης να μείνετε ακίνητοι».

Το να μείνουμε ακίνητοι, ωστόσο, απαιτεί περισσότερα από το να αφιερώσουμε απλώς χρόνο για τον Κύριο – απαιτεί να αφήσουμε τις αμφιβολές και φοβισμένες σκέψεις μας και να επικεντρώσουμε την καρδιά και το μυαλό μας σε Αυτόν. Ο Πρεσβύτερος Ντέιβιντ Α. Μπέντναρ διδάξε: «Η νουθεσία του Κυρίου ‘να ησυχάσουμε’ περιλαμβάνει πολλά περισσότερα από το να μην μιλούμε ή να μην κινούμαστε». Το να ησυχάσουμε, πρότεινε «μπορεί να είναι ένας τρόπος να μας υπενθυμίζει να εστιάζουμε στον Σωτήρα αδιαλείπτως».

Το να ησυχάσουμε είναι μία πράξη πίστης και απαιτεί προσπάθεια. Το Lectures on Faith δηλώνει: «Όταν ένας άνθρωπος εργάζεται με πίστη, εργάζεται με διανοητική προσπάθεια». Ο Πρόεδρος Νέλσον διακήρυξε: «Η προσοχή μας πρέπει να περιστρέφεται γύρω από τον Σωτήρα και το Ευαγγέλιό Του. Είναι διανοητικώς απαιτητικό να προσπαθούμε να αποβλέπουμε προς Εκείνον με κάθε σκέψη. Αλλά όταν το κάνουμε, οι αμφιβολίες και οι φόβοι μας διαλύονται». Μιλώντας για

tion. ... Meditation is one of the ... most sacred doors through which we pass into the presence of the Lord.”

There is a word in Japanese, *mui*, that, for me, captures this more faith-filled, contemplative sense of what it means to be still. It is comprised of two characters (). The one on the left means “nothing” or “nothingness,” and the one on the right means “to do.” Together they mean “non-doing.” Taken literally, the word could be misinterpreted to mean “to do nothing” in the same way “to be still” can be misinterpreted as “not talking or moving.” However, like the phrase “to be still,” it has a higher meaning; for me it is a reminder to slow down and to live with greater spiritual awareness.

While serving in the Asia North Area Presidency with Elder Takashi Wada, I learned that his wife, Sister Naomi Wada, is an accomplished Japanese calligrapher. I asked Sister Wada if she would draw for me the Japanese characters for the word *mui*. I wanted to hang the calligraphy on my wall as a reminder to be still and to focus on the Savior. I was surprised when she did not readily agree to this seemingly simple request.

The next day, knowing that I had likely misunderstood her hesitance, Elder Wada explained that writing those characters would require a significant effort. She would need to ponder and meditate on the concept and the characters until she understood the meaning deeply in her soul and could give expression to these heartfelt impressions with each stroke of her brush. I was embarrassed that I had so casually asked her to do something so demanding. I asked him to convey my apologies to her for my ignorance and to let her know that I was withdrawing my request.

You can imagine my surprise and gratitude when upon my leaving Japan, Sister Wada, unsolicited, gifted to me this beautiful piece of calligraphy featuring the Japanese characters for the word *mui*. It now hangs prominently on the

αυτήν την ανάγκη να εστιάσουμε το μυαλό μας, ο Πρόεδρος Ντέιβιντ Ο. ΜακΚέι είπε: «Νομίζω ότι δίνουμε πολύ λίγη σημασία στην αξία του διαλογισμού, που είναι μια αρχή αφοσίωσης... Ο διαλογισμός είναι μια από τις... πιο ιερές πόρτες από τις οποίες περνάμε στην παρουσία του Κυρίου».

Υπάρχει μια λέξη στα ιαπωνικά, *mui*, που για μένα αποτυπώνει αυτή την γεμάτη πίστη, στοχαστική αίσθηση του τι σημαίνει να είσαι ακίνητος. Αποτελείται από δύο χαρακτήρες (). Αυτός στα αριστερά σημαίνει «τίποτα» και αυτός στα δεξιά σημαίνει «να κάνω». Μαζί εννοούν «δεν κάνω». Αν το πάρουμε κυριολεκτικά, η λέξη θα μπορούσε να παρερμηνευθεί ώστε να σημαίνει «να μην κάνουμε τίποτα» με τον ίδιο τρόπο που το «να μένουμε ακίνητοι» μπορεί να παρερμηνευθεί ως «δεν μιλάμε ή δεν κινούμαστε». Ωστόσο, όπως και η φράση «να ησυχάσουμε», έχει υψηλότερο νόημα. Για μένα είναι μια υπενθύμιση να επιβραδύνω και να ζω με μεγαλύτερη πνευματική επίγνωση.

Όταν υπηρετούσα στην Προεδρία της Βόρειας Περιοχής της Ασίας με τον Πρεσβύτερο Τακάσι Γουάντα, έμαθα ότι η σύζυγός του, η αδελφή Ναόμι Γουάντα, είναι μια καταξιωμένη Ιαπωνίδα καλλιγράφος. Ρώτησα την αδελφή Γουάντα αν θα μου ζωγράφιζε τους ιαπωνικούς χαρακτήρες για τη λέξη *mui*. Ήθελα να κρεμάσω την καλλιγραφία στον τοίχο μου για να μου υπενθυμίζει να είμαι ήσυχος και να επικεντρώνομαι στον Σωτήρα. Έμεινα έκπληκτος, όταν δεν συμφώνησε εύκολα με αυτό το φαινομενικά απλό αίτημα.

Την επόμενη μέρα, γνωρίζοντας ότι πιθανότατα είχα παρεξηγήσει τον δισταγμό της, ο Πρεσβύτερος Γουάντα εξήγησε ότι το γράψιμο αυτών των χαρακτήρων θα απαιτούσε σημαντική προσπάθεια. Θα χρειαζόταν να συλλογισθεί και να διαλογισθεί επάνω στην ιδέα και τους χαρακτήρες μέχρι να καταλάβει το νόημα βαθιά στην ψυχή της και να μπορέσει να εκφράσει αυτές τις εγκάρδιες εντυπώσεις κάθε πινελιά του πινέλου της. Ντρεπόμενος που της είχα ζητήσει τόσο επιπόλαια να κάνει κάτι τόσο απαιτητικό. Του ζήτησα να της ζητήσει συγγνώμη για την άγνοιά μου και να την ενημερώσει ότι αποσύρω το αίτημά μου.

Μπορείτε να φανταστείτε την έκπληξη και την ευγνωμοσύνη μου, όταν φεύγοντας από την Ιαπωνία, η αδελφή Γουάντα, αυτόκλητη, μου χάρισε αυτό το όμορφο κομμάτι καλλιγραφίας με τους ιαπωνικούς χαρακτήρες για τη λέξη *mui*.

wall of my office, reminding me to be still and to seek the Lord every day with all my heart, might, mind, and strength. She had captured, in this selfless act, the meaning of *muji*, or stillness, better than any words could. Rather than mindlessly and dutifully drawing the characters, she approached her calligraphy with full purpose of heart and real intent.

Likewise, God desires that we approach our time with Him with the same kind of heartfelt devotion. When we do so, our worship becomes an expression of our love for Him.

He yearns for us to commune with Him. On one occasion, after I gave the invocation in a meeting with the First Presidency, President Nelson turned to me and said, “While you were praying, I thought how much God must appreciate when we take time from our busy schedules to acknowledge Him.” It was a simple yet powerful reminder of how much it must mean to Heavenly Father when we pause to commune with Him.

As much as He desires our attention, He will not force us to come to Him. To the Nephites, the resurrected Lord said, “How oft would I have gathered you as a hen gathereth her chickens, and ye would not.” He followed that with this hopeful invitation that also applies to us today: “How oft will I gather you as a hen gathereth her chickens under her wings, if ye will repent and return unto me with full purpose of heart.”

The gospel of Jesus Christ gives us opportunities to return to Him often. These opportunities include daily prayers, scripture study, the sacrament ordinance, the Sabbath day, and temple worship. What if we were to take these sacred opportunities off our to-do lists and put them on our “non-doing” lists—meaning to approach them with the same mindfulness and focus with which Sister Wada approaches her calligraphy?

You may be thinking, “I do not have time

Τώρα κρίνεται σε περίοπτη θέση στον τοίχο του γραφείου μου, υπενθυμίζοντάς μου να είμαι ήσυχος και να εκζητώ τον Κύριο κάθε μέρα με όλη μου την καρδιά, την ισχύ, τον νου και τη δύναμή μου. Είχε συλλάβει, σε αυτή την ανιδιοτελή πράξη, το νόημα του *muji*, ή της ακινησίας, καλύτερα από κάθε λέξη. Αντί να ζωγραφίζει ασυνείδητα και υπάκουα τους χαρακτήρες, προσέγγισε την καλλιγραφία της με πλήρη σκοπό καρδιάς και με πραγματική πρόθεση.

Παρομοίως, ο Θεός επιθυμεί να προσεγγίσουμε τον χρόνο μας μαζί Του με το ίδιο είδος εγκάρδιας αφοσίωσης. Όταν το κάνουμε, η λατρεία μας γίνεται μια έκφραση της αγάπης μας για Εκείνον.

Λαχταρά να επικοινωνούμε μαζί Του. Σε μία περίπτωση, αφού έδωσα την εναρκτήρια προσευχή σε μία συγκέντρωση με την Πρώτη Προεδρία, ο Πρόεδρος Νέλσον στράφηκε προς εμένα και είπε: «Ενώ προσευχόσασταν, σκέφθηκα πόσο πολύ πρέπει να εκτιμά ο Θεός, όταν αφιερώνουμε χρόνο από το πολυάσχολο πρόγραμμά μας για να Τον αναγνωρίσουμε». Ήταν μια απλή αλλά ισχυρή υπενθύμιση του πόσο πολύ σημαντικό πρέπει να είναι για τον Επουράνιο Πατέρα, όταν σταματάμε για να επικοινωνήσουμε μαζί Του.

Όσο και αν επιθυμεί την προσοχή μας, δεν θα μας εξαναγκάσει να έλθουμε σε Εκείνον. Ο ανεστημένος Κύριος είπε προς τους Νεφίτες: «Πόσο συχνά θα σας είχα συγκεντρώσει όπως η όρνιθα συγκεντρώνει τα κλωσσόπουλά της, και εσείς δεν θελήσατε». Το ακολούθησε με αυτή την ελπιδοφόρο πρόσκληση που ισχύει και για εμάς σήμερα: «Πόσο συχνά θα σας συγκεντρώσω όπως η όρνιθα συγκεντρώνει τα κλωσσόπουλά της κάτω από τις φτερούγες της, αν μετανοήσετε και επιστρέψετε σε μένα με πλήρη πρόθεση καρδιάς».

Το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού μάς δίνει ευκαιρίες να επιστρέφουμε συχνά σε Εκείνον. Αυτές οι ευκαιρίες περιλαμβάνουν καθημερινές προσευχές, μελέτη των γραφών, τη διάταξη της μεταλήψεως, την Ημέρα του Κυρίου και λατρεία στον ναό. Τι θα γινόταν, αν αφαιρούσαμε αυτές τις ιερές ευκαιρίες από τη λίστα μας με τα πράγματα που πρέπει να κάνουμε και τις βάζαμε «στη λίστα μας με τα πράγματα που δεν πρέπει να κάνουμε» – εννοώντας να τα προσεγγίσουμε με την ίδια προσοχή και εστίαση με την οποία η αδελφή Γουάντα προσεγγίζει την καλλιγραφία της;

Μπορεί να σκέπτεστε: «Δεν έχω χρόνο

for that.” I have often felt the same. But let me suggest that what may be needed is not necessarily more time but more awareness of and focus on God during the times we already set aside for Him.

For example, when praying, what if we were to spend less time talking and more time just being with God; and when we were to speak, to give more heartfelt and specific expressions of gratitude and love?

President Nelson has counseled that we not just read the scriptures but savor them. What difference would it make if we were to do less reading and more savoring?

What if we were to do more to prepare our minds to partake of the sacrament and joyfully pondered the blessings of the Atonement of Jesus Christ during this sacred ordinance?

On the Sabbath, which in Hebrew means “rest,” what if we were to rest from other cares and to take time to sit quietly with the Lord to pay our devotions unto Him?

During our temple worship, what if we were to make a more disciplined effort to pay attention or lingered a little longer in the celestial room in quiet reflection?

When our focus is less on doing and more on strengthening our covenant connection with Heavenly Father and Jesus Christ, I testify that each of these sacred moments will be enriched, and we will receive the guidance needed in our personal lives. We, like Martha in the account in Luke, are often “careful and troubled about many things.” However, as we commune with the Lord each day, He will help us to know that which is most needful.

Even the Savior took time from His ministry to be still. The scriptures are replete with examples of the Lord retreating to a solitary place—a mountain, the wilderness, a desert place, or going “a little way off”—to pray to the Father. If Jesus Christ sought quiet time to commune with God and to be strengthened by Him, it would be wise for us to do the same.

για αυτό». Έχω αισθανθεί συχνά το ίδιο. Αλλά επιτρέψτε μου να προτείνω ότι αυτό που μπορεί να χρειαζόμαστε δεν είναι απαραίτητα περισσότερος χρόνος, αλλά περισσότερη επίγνωση και εστίαση στον Θεό κατά τη διάρκεια του καιρού που ήδη έχουμε αφιερώσει σε Εκείνον.

Για παράδειγμα, όταν προσευχόμαστε, τι θα γινόταν αν ξοδεύαμε λιγότερο χρόνο μιλώντας και περισσότερο χρόνο όντας απλώς με τον Θεό; Και όταν επρόκειτο να μιλήσουμε, να δίνουμε πιο εγκάρδιες και συγκεκριμένες εκφράσεις ευγνωμοσύνης και αγάπης;

Ο Πρόεδρος Νέλσον έχει συμβουλεύσει να μην διαβάζουμε απλώς τις γραφές, αλλά να τις απολαμβάνουμε. Ποια η διαφορά, αν διαβάσαμε λιγότερο και απολαμβάναμε περισσότερο;

Τι θα γινόταν, αν κάναμε περισσότερα για να προετοιμάσουμε τον νου μας για να μεταλάβουμε και συλλογιζόμασταν με χαρά τις ευλογίες της Εξιλέωσης του Ιησού Χριστού κατά τη διάρκεια αυτής της ιερής διατάξεως;

Την Ημέρα του Κυρίου, που στα εβραϊκά σημαίνει «ανάπαυση», τι θα γινόταν αν έπρεπε να αναπαυθούμε από άλλες έγνοιες και να αφιερώσουμε χρόνο να καθίσουμε ήσυχα με τον Κύριο και να εκφράσουμε τη λατρεία μας σε Εκείνον;

Κατά τη διάρκεια της λατρείας μας στον ναό, τι θα γινόταν αν κάναμε μία πιο πειθαρχημένη προσπάθεια να δώσουμε προσοχή ή να παραμείνουμε λίγο περισσότερο στην επουράνια αίθουσα με ήσυχο στοχασμό;

Όταν επικεντρωνόμαστε λιγότερο στην πράξη και περισσότερο στην ενδυνάμωση της σύνδεσής μας της διαθήκης με τον Επουράνιο Πατέρα και τον Ιησού Χριστό, καταθέτω μαρτυρία ότι καθεμία από αυτές τις ιερές στιγμές θα εμπλουτισθούν και θα λάβουμε την καθοδήγηση που χρειαζόμαστε στην προσωπική μας ζωή. Εμείς, όπως η Μάρθα στην αφήγηση στο Κατά Λουκάν, είμαστε συχνά «προσεκτικοί και προβληματισμένοι για πολλά πράγματα». Ωστόσο, καθώς επικοινωνούμε με τον Κύριο κάθε ημέρα, Εκείνος θα μας βοηθήσει να γνωρίζουμε αυτό που είναι πιο αναγκαίο.

Ακόμα και ο Σωτήρας αφιέρωσε χρόνο από τη διακονία Του για να ησυχάσει. Οι γραφές είναι γεμάτες με παραδείγματα όταν ο Κύριος αποσύρθηκε σε ένα απομονωμένο μέρος —ένα βουνό, στην έρημο, σε έναν ερημικό τόπο ή πήγε «λίγο πιο μακριά»— για να προσευχηθεί στον Πατέρα. Αν ο Ιησούς Χριστός επιζητούσε χρόνο ηρεμίας για να επικοινωνήσει με τον Θεό και να

As we concentrate our hearts and minds on Heavenly Father and Jesus Christ and listen to the still, small voice of the Holy Ghost, we will have greater clarity about what is most needful, develop deeper compassion, and find rest and strength in Him. Paradoxically, helping God hasten His work of salvation and exaltation may require that we slow down. Being always in motion may be adding to the commotion in our lives and robbing us of the peace we seek.

I testify that as we return often to the Lord with full purpose of heart, we will inquietness and confidence come to know Him and feel His infinite covenantal love for us.

The Lord promised:

“Draw near unto me and I will draw near unto you; seek me diligently and ye shall find me.”

“And ye shall seek me, and find me, when ye shall search for me with all your heart.”

I testify that this promise is true. In the name of Jesus Christ, amen.

ενδυναμωθεί από Εκείνον, θα ήταν συνετό να κάνουμε το ίδιο.

Καθώς συγκεντρώνουμε την καρδιά και τον νου μας στον Επουράνιο Πατέρα και τον Ιησού Χριστό και ακούμε τη σιγαλή σαν αύρα φωνή του Αγίου Πνεύματος, θα έχουμε μεγαλύτερη σαφήνεια ως προς αυτό που είναι πιο αναγκαίο, θα αναπτύξουμε βαθύτερη συμπόνια και θα βρούμε ανάπαυση και δύναμη σε Εκείνον. Παράδοξως, για να βοηθήσουμε τον Θεό να επισπεύσει το έργο Του περί σωτηρίας και υπερύψωσης, ίσως να χρειαστεί να επιβραδύνουμε. Το να είμαστε συνεχώς εν κινήσει μπορεί να αυξήσει την αναταραχή στη ζωή μας και να μας στερήσει την ειρήνη που επιζητούμε.

Καταθέτω μαρτυρία ότι καθώς επιστρέφουμε συχνά στον Κύριο με πλήρη πρόθεση καρδιάς, θα Τον γνωρίσουμε με ησυχία και εμπιστοσύνη και θα αισθανθούμε την άπειρη αγάπη Του της διαθήκης για εμάς.

Ο Κύριος υποσχέθηκε:

«Πλησιάστε προς εμένα και θα πλησιάσω προς εσάς. Αναζητήστε με επιμελώς και θα με βρείτε».

«Και θα με ζητήσετε, και θα με βρείτε, όταν με εκζητήσετε με όλη σας την καρδιά».

Καταθέτω μαρτυρία ότι αυτή η υπόσχεση είναι αληθινή. Στο όνομα του Ιησού Χριστού, αμήν.